

TONE PAVČEK

Ilyen ország nincsen

*Szép az én országom. Gyötrellemmel teli.
A teremtő nyugtalanság és szépség
rejtőzött belé, mely majdnem tökéletes,
s keserűség, melynek nincs párja a világon.*

*A föld sehol se ily pazarló és szerény,
sehol se jut ilyen gyorsan a fecske délre,
soha sehol annyi sápadózó hajnali pír
nem őrizte századokon át a reményt.*

*Györggyel, szent patrónusukkal, a fűvek sehol
se mulatoznak oly hosszan a kora őszben
és sehol se kiáltanak még a beton alól is
saját népük fülébe zöld emlékek.*

*Sehol se oly titokzatosak a szurdokkal teli
berkek, a szakadékos vízesések, miket hullákkal
töltött meg a gonoszság, hogy fehér csontok
ragyogjanak az utódok kellemetlen sötétjébe.*

*Szép az én országom. Gyötrelmesen szépséges.
Égő torkából rímek turbékolnak.
Csak itt viselhetőbb el kissé a borzalom.
Az életet én csak itt tudom kibírni.*

Emlékezés Dolenjskára

*A dülöngő ősz lábai alatt
a mennybolt ósdi otthona imbolyog,
ingatag és törékeny. Íve alatt
madár szárnyal*

*a bizonytalanba (hol jobb sors várja).
Bárcsak, mint a pók, hálóval
takarhatnám el a kifosztott szántók
üres kirakatát,*

*mielőtt még minden felett úrrá nem lesz
a sötétség magányos istene,
s aztán magamra maradok, nyomorogva,
magamra, mint a karját veszített katona.*

Összeállította és fordította Lukács Zsolt

TONE PAVČEK (Sveti Jurij pri Novem mestu, 1928) költő, műfordító, esszéista és szerkesztő. Dolgozott a Szlovén Rádió és Televízió szerkesztőjeként, 1963–67 között a Mladinska Színház igazgatója volt, 1972–90 között a Cankarjeva Kiadó felelős szerkesztője, 1979–83 között pedig a Szlovén Írószövetség elnöke. Legutóbbi kötete 2005-ben jelent meg *Ajándékok (Darovi)* címmel. 1984-ben elnyerte a Prešeren-díjat. 2001-től a Szlovén Tudományos Akadémia tagja. A *Bor Vitéze* elismerést is megkapta, ugyanis kiváló borász.